

АРСЕНИЙ ТАРКОВСКИ ПУШКИНОВИ ЕПИГРАФИ

Превод от руски: Светлозар Жеков, 2007

chitanka.info

I

*Пак ли ме тревожиш ти?
И какво си?...*

*„Стихове
, съчинени по
време на една
безсънна
нощ“^[1]*

*Вникнах в скритата идея,
друг дано я продължи.
Ти поне как да живее
на потомъка кажи —*

*за небето или хляба,
за суетния ли ден;
или слово ще му трябва
на вървящия след мен?*

*Под прозореца реката
на забравата тече,
тайната на бъднината
и замайва, и влече.*

*Аз крещя, а той нехае,
цяла нощ свецта трепти,
сякаш пише от безкрая:
„Пак ли ме тревожиш ти?“*

И не струвам дума даже

*в неговите редове —
думата си той ще каже
може би след векове.*

*Боже мой, нима ще мина
като него край целта:
от живот — в живот мърцина,
без да стигна същността?*

II

*Като божествено видение,
Като самата красота...
„К...“^[2]*

*Тъй както в ямата позната
и онзи Пленник на Кавказ —
от глината на нищетата
играчки детски правех аз.*

*И неизпечени, те всички
след час строшени са били —
козлета, агънца и птички,
камилки, зайци и петли.*

*Отгоре хвърляха децата,
тъй както в клетката на звяр,
трохи оскъдни за отплата
на тъй нетрайния ми дар.*

*Приспал тревогата, забравях
на мама песните дори,*

*но чуждия брътвеж долавях
и смисълът му се разкри.*

*Живеех смътно, но спасение
дойде за моя дух сломен —
като божествено видение
яви се музата пред мен.*

*И стълба спусна мигновено
и ме изведе във света —
прости сърдечната ми леност,
макар едва пред старостта.*

III

*И всеки път, щом почвам
да отключвам сандъка си...*

*„Скъпер
никът
рицар“^[3]*

*В магазина и мен са обрала —
моят грош е по-нужен на друг.
Но какви по-големи печали
съм изпитвал в живота дотук!*

*В тази радостна, снежна вселена,
със звезди от сияен елмаз,
в мене стреляха, сякаш в мишена,
и духа ми преследваха с бяс.*

Израниха те моето тяло,

без да вземат дори и кинжал,
а сърцето ми беше разяла
скъпоценната ревност без жал.

Клеветата разстилаше сини
тюркоазени мрежи в нощта,
царски щедро ме лъжат години,
най-добрите от всички в света.

Хляб да има. Богатства и слава
не заключвам в сандъците аз.
И не знае съдбата лукава,
че с подаръка даде ми право
на свободен и праведен глас.

IV

Пей ми как живяла птица
зад далечните моря...

„Зимна
вечер“^[4]

Но защо пое ти риска —
не от божия черпак,
а от нашия поиска
ти, душа, да пиеш пак?

А и тялото човешко
е подслон несъвършен.
Не влетя ли ти по грешка
тъй уверено във мен?

*Ще отпадне мойто тяло —
тази слаба тленна плът.
И ще литнеш — птица бяла —
по обратния си път.*

*Но когато те зовеше
битието в тежък ден,
непосилно тежко беше
твойто бреме и за мен.*

*Може и така да стане,
че след полета в нощта
да стоиш с крила прибрани
пред заключена врата.*

*Но запей как на земята
пи тъй дълго от скръбта,
как се впиваше иглата
смъртоносно във плътта.*

*Пей ти, скитнице предишна,
без троха пред онзи праг,
пей как цъфналата вишна
е покрил саван от сняг,*

*как над зрялата пшеница
ледени зърна плющят.
Даже времето да спрат,
пей, нали си ти певица,
пей, душа, ще ти простят.*

---

[1] Превод от руски: Любен Любенов. ↑

[2] Превод от руски: Георги Джагаров. ↑

[3] Превод от руски: Кирил Кадийски. ↑

[4] Превод от руски: Радой Ралин. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.